

על שני חותמות אחאב

מאת

נ. אביגד

בדו"ח השני על חפירות בית-שמש¹ פירסם מאקנזי חותם ועליו כתובת של שתי שורות, שזו לשונה: לחאה/ בעדאל. השם חאה נראה בעיני מאקנזי מוזר ובלתי ידוע. האב וינסאן² הציע לקרוא לחא/ בר/עדאל, ואילו דירינגר³, המביא את הנוסח הראשון, העיר שאין המלה בר מסתברת מתוך תצלום החותם. ואמנם אין להטיל ספק בדבר, שהאות שבתחילת השורה השנייה, היא בי"ת. אבל המעיין יפה בתצלום החותם, ואפילו בתצלום המטושטש שפורסם ע"י מאקנזי, יבחין שגם האות שבסוף השורה הראשונה היא בי"ת. נמצא, שזו לשון החותם: לחאב/ בעדאל (ע"י ציור 1).

חאב אינו אלא קיצור השם אחאב בהשמטת האל"ף הראשונה. על תופעה זו של השמטת האל"ף מראשי שמות עמד י. קוטשר באריכות בדיונו על השמות חים = אחים, חמן = אחמן הבאים בחותמות⁴. כן הוא מצביע על צורות דומות שבמקרא: חירם = אחירם, חיאל = אחיאל, וכיו"ב במקורות אחרים. בחותם אחר, שפירסמו א. ל. סוקניק, נמצא כתוב לחמלך במקום לאחמלך⁵. קיצור אחר של השם אחאב, בהשמטת האל"ף השנייה, אנו מוצאים בירמ' כ"ט כ"ב, שם בא שמו של נביא השקר אחאב בצורה מקוצרת אחב⁶.

בעניין המלה בעדאל כבר הקדימני קירשנר בחוברת הקודמת של "ידיעות" (ע' 66—68), שם הוא דן בשם זה באריכות ורואה בו, בדין, צירוף שתי המלים בן עדאל בהשמטת הנו"ן. לרשימת ההקבלות שהביאן

D. Mackenzie, Excavations at Ain Shems, PEF Annual II, (1

1912—1913, p. 91—92, fig 11.

Vincent, RB 1925, p. 440. (2

Diringer, Le Iscrizioni Antico-Ebraiche Palestinesi, p. 206, n. 1. (3

(4) קדם א', ע' 45—46.

(5) קדם א', ע' 46.

(6) תודחי נתונה בזה לפרופ' מייולר שהעירני על כך.

קירשנר לטמיעת הנו"ן של המלה בן בשם הבא אחריה. יש להוסיף עוד את שורת השמות הבאים על חרס העופל לפי קריאתו של יגאל סוקניק (ידין) ⁽⁷⁾. ואף זו יש להעיר, שהקריאה עדיה בטביעות שעל-גבי ידיות הכדים שנמצאו בגור ובעופל, שקירשנר סומך עליה במאמרו הנ"ל, הופרכה זה כבר ע"י הקריאה י הד ⁽⁸⁾.

מכל האמור לעיל יש להסיק, שכוונת הכתוב על החותם מבית-שמש היא: ל(א)חאב ב(ן) ע ד אל; ומעניינת התופעה של השמטת אותיות, האופיינית לאונומאסטיקון העברי, שבאה בשני השמות שבאותו החותם עצמו. השם אחאב נמצא בעוד שני חותמות אחרים. באחד (לש ב נ א / אחאב), שמוצאו מלכיש, הוא חרות בצורה ברורה מאוד ⁽⁹⁾, ואילו בשני (לי הו ע ז / אחאב), שנתפרסם ע"י רייפנברג ⁽¹⁰⁾ והנמצא באוסף שלו, נתקלת הקריאה בקשיים מסויימים. בתצלום של טביעת החותם נראית האות השנייה כה"א, והאל"ף השנייה צורתה משונה ביותר ומעוררת ספקות. ואמנם מדגיש המחבר הנ"ל את אי-הוודאות שבקריאת השם המוצעת על-

ידו (אחאב), וגם מוסקאטי בקורפוס שלו ⁽¹¹⁾ עומד על קשיי אבחנת האותיות כדי צירופן למלה אחאב.

כדי לברר את הספקות, הרשני בעל החותם באדיבותו הרבה לבדוק אותו ולהכין ממנו את התרשים הניתן בזה בצירור 2. מתוכו מסתבר, שהשם אחאב אינו מוטל בספק, המראה המטעה של שתי האותיות הנ"ל, כפי שהן נראות בתצלום שנתפרסם, סיבתו בדקיקות קצתם של קווי החי"ת שלא עלו-יפה בתמונה וגם בגומות וחריצים שנתהוו בגוף החותם ליד האל"ף והע"ו צללים כבדים בתצלום, המסרסים את צורת האות.

1

2

(7) יגאל סוקניק (ידין), ידיעות י"ג (תש"ז), ע' 115 - 118.

(8) E. L. Sukenik, JPOS XIV (1934), p. 183-184. האב וינסאן

מעדיף את הקריאה העיר, שהוצעה קודם לכן אף היא ע"י פרוט' סוקניק. ע"י: Vincent,

RB, 1949, p. 276 ff.

Diringer, ibidem, p. 214, pl. XX, 27. (9)

Reifenberg, PEQ, 1942, p. 109, pl. XIV, 2 (10)

S. Moscati, Lépigrafi: Ebraica Antica, 1935-1950, p. 64 (11)